

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 65/14

Luksemburg, 30 kwietnia 2014 r.

Wyrok w sprawie C-209/13
Zjednoczone Królestwo / Rada

Trybunał oddalił skargę Zjednoczonego Królestwa na decyzję upoważniającą jedenaście państw członkowskich do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych

Argumenty podniesione przez Zjednoczone Królestwo dotyczą cech przyszłego podatku, a nie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy

W omawianej sprawie Zjednoczone Królestwo wniosło do Trybunału o stwierdzenie nieważności decyzji¹ Rady upoważniającej jedenaście państw członkowskich² do ustanowienia między nimi wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych („PTF”).

Decyzja ta została podjęta, gdy po trzech posiedzeniach Rady w czerwcu i lipcu 2012 r. związanych z wnioskiem dotyczącym dyrektywy Komisji z 2011 r. stało się oczywiste, że PTF nie mógł uzyskać w przewidywalnej przyszłości jednomyślnego poparcia w Radzie.

W lutym 2013 r., po przyjęciu decyzji upoważniającej do podjęcia wzmocnionej współpracy, Komisja przyjęła nowy wniosek dotyczący dyrektywy.

Zjednoczone Królestwo podniosło, że zaskarżona decyzja upoważnia do przyjęcia PTF wywołującego skutki pozaterytorialne. Podniosło ono również, że w związku z innymi dyrektywami³ w sprawie wzajemnej pomocy i w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, PTF spowoduje powstanie kosztów po stronie nieuczestniczących państw członkowskich. Zjednoczone Królestwo przyznało, że skarga może zostać uznana za przedwczesną, oraz że zamiast kwestionować decyzję upoważniającą powinno ono raczej zaskarżyć w odpowiednim momencie środek wykonawczy, który zostanie ostatecznie ustanowiony przez uczestniczące państwa. Zjednoczone Królestwo postanowiło jednak wnieść skargę o stwierdzenie nieważności decyzji upoważniającej tytułem zapobiegawczym, celem zachowania prawa do zakwestionowania tego rodzaju środka wykonawczego.

Ogłoszonym dzisiaj wyrokiem **Trybunał oddalił skargę Zjednoczonego Królestwa.**

Trybunał podkreślił, że w ramach skargi o stwierdzenie nieważności skierowanej przeciwko decyzji upoważniającej do podjęcia wzmocnionej współpracy kontrola Trybunału dotyczy ważności udzielenia tego rodzaju upoważnienia. Nie należy mylić tej kontroli z kontrolą, której można dokonać w ramach późniejszej skargi o stwierdzenie nieważności względem aktu przyjętego tytułem wykonania wzmocnionej współpracy, na którą wydano upoważnienie.

W niniejszej sprawie Trybunał stwierdził, że zaskarżona decyzja ogranicza się do upoważnienia do ustanowienia wzmocnionej współpracy nie zawierając żadnego istotnego elementu PTF jako takiego. Zakwestionowane przez Zjednoczone Królestwo elementy przyszłego PTF nie stanowią w

¹ Decyzja Rady 2013/52/UE z dnia 22 stycznia 2013 r. upoważniająca do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych (Dz.U. 22, s. 11).

² Belgia, Niemcy, Estonia, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Austria, Portugalia, Słowenia i Słowacja.

³ Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, cel i innych obciążeń (Dz.U. L 84, s. 1) oraz dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64, s. 1).

żadnym razie części zaskarżonej decyzji. W tym stadium zostały one zawarte jedynie we wnioskach Komisji z 2011 r. i 2013 r.

Podobnie, zaskarżona decyzja nie zawiera żadnego przepisu dotyczącego kwestii wydatków związanych z wykonaniem wzmocnionej współpracy. Kwestia ta nie może być zatem badana przed ustanowieniem PTF.

W tych okolicznościach Trybunał stwierdził, że obydwa argumenty przedstawione przez Zjednoczone Królestwo dotyczą elementów ewentualnego PTF, a nie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy i powinny zostać odrzucone, a skarga podlega oddaleniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106